

"Rugaciune" de Octavian Goga

Dand expresie credintei in puterea divin-justitiara a cuvântului poetic, Octavian Goga subliniaza, prin poezia manifest "rugaciune", repudierea liricii intimiste si asumarea modelului poeziei cetatenesti d catre un poet al carui destin creator asumat est acela de a reprezenta viata neamului din care descinde.

Prin mesianism - trasatura definitorie a intregului volum din 1905 - Goga aduce o replica profund personala paseismului samantorist.

Ca reprezentant al ardealului secular impilat, poetul nu avea cum sa exprime nostalgic referinta fata de trecut dimpotriva, crezul sau poetic profund vizionar se indrapta spre un viitor al revoltei si aleliberarii.

Nechifor Crainic al observat cu finete ca "fizionomia lirica a lui O. Goga se dfineste aparte, intre zbutiumul adanc si fara leac al elegiei lui Eminescu si trambita eroica a lui George Cosbuc" poetul dand nastere din aceasta combinatie unei specii noi - elegia eroica".

Aparuta in septembrie 1905, in "Luceafarul"-revista tinerimii romane de la Budapesta-peozia , "rugaciune" de O. Goga va fi reproducusa, cateva Å«uni mai tarziu, in volumul "Poezii" pe care-l deschide, ca arta poetica explicita.

Rememorarea unui trecut "infricosat", pemonitia revoltei si a rascumpararii, epifanie si apoteoza - poezia va fi "cantarea patimirii noastre.

Intre idividualiatea eului liric si "cei umiliti" se anuleaza, prin asumarea de catre eu a sentimentelor si destinului celor multi, orice bariere : pronumele de persoana I plural "noastre", subliniaza perfecta identificare intre cel ce, uitandu-se pe sine, s-a regasit deplin in ceilalti in comuna, "solidarea patimire". Poezia spre care eul aspira va fi, asadar, raspunsul lui Dumnezeu dat "rugaciunii" omenesti, o gratie acordata, un dar transcendent. Ea va da expresie unei dureri devenite enorme, prin numarul celor ce au patimit si prin durata suferintei purtatate prin veac.

"Durerea, jalea, amarul, truda, geamatul, povara" - dimensiuni seculare ale existentei unui neam oropsit- vor deveni embleme ale acestei poezii cantec ce va amintii prin tonul sau elegiac de ecoul bocetuzlui popular, dar va avea, in egala masura, "taria urii si a iubirii". Forta sa, derivand din sublimarea patimirii - suferinta crtistica, rascumparatoare - vafi aidoma celei stihiale, a naturii iesite din matca. "Viforul in care urla / si gem robiile de veacuri", "furtuna" din sufletul ce se zbate in "matca-i", asemenea unui fluviu dvenit neincapator, "bolta aprinsa" sub "malt de fulgere albastre" au virtuti purificatoare si auroreale, ele sunt semnele unei lumi noi.

Poezia este un mesaj mesianic ce anunta aceasta nastere, noua lume, cu istoria ei compensatoare, eroica. Creatorul ei, poetul, intremediar intre Dumnezeu si neamul sau, este

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

profetul ei.